

**Силабус навчальної дисципліни
«Термінологічний апарат філологічної науки»**

Напрямок підготовки	Доктор філософії
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Освітньо-наукова програма	Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство
Статус дисципліни	Дисципліна професійної підготовки аспіранта
Мова навчання	Українська
Семестр	1
Кількість кредитів ЄКТС	3
Форма підсумкового контролю	Залік
Викладач	Стефанова Наталія Олександрівна, доктор філологічних наук, доцент, учений секретар Київського національного лінгвістичного університету
Анотація навчальної дисципліни	<p>Дисципліна «Термінологічний апарат філологічної науки», як компонент освітньо-наукової програми, належить до переліку дисциплін професійної підготовки аспірантів. Вона сфокусована на формуванні у аспірантів знань, умінь, навичок і компетентностей про терміносистему філологічної науки в інтегративному та еволюційному ключі у контексті її тривимірного формату (мовознавство, літературознавство, перекладознавство). У курсі окреслюються ключові принципи термінознавства та термінотворення. Він забезпечує аспірантів основним глосарієм термінів з лінгвістики, літературознавства та перекладознавства, з акцентом на витлумаченні того чи іншого терміна у відповідній галузі.</p> <p>У першому змістовому модулі поглиблюються наукові уявлення про основні принципи термінознавства, термінотворення у діахронії та синхронії, окреслюється загальнонаукова типологія термінів; розглядається динаміка основних лінгвістичних парадигм; окреслюється семіотична природа мови з виходом у площину відповідної семіотичної термінології в ракурсі мовознавства, літературознавства та перекладознавства.</p> <p>У другому змістовому модулі розглядається термінологічний апарат філологічної науки у цілісності її вимірів з акцентуванням витлумачення термінів у тій чи іншій галузі. Терміни, що підлягають витлумаченню в ракурсі їх змістового наповнення та формальної репрезентації, є зокрема такі, але не обмежуються цим переліком: «філологія», «мова», «мовлення», «мовленнєва діяльність», «мовленнєвий акт», «знак», «семантика», «номінація», «денотація», «конотація», «комунікація», «міжкультурна комунікація», «комунікативна ситуація», «текст», «дискурс», «категорія», «текстові та дискурсивні категорії», «стратегія», «тактика», «комунікативна стратегія і тактика», «перекладацька стратегія і тактика». Крім того, у другому модулі пропонуються до опанування такі терміни у розрізі еволюції низки підходів, а саме когнітивна лінгвістика та поетика (категоризація, концепт, антиконцепт, концептуалізація, схемний образ,</p>

	втілене розуміння, конструкт, ментальний конструкт, логічний конструкт, конструювання дійсності, конструювання смислів, мобільність смислотворення, концептуальна інтеграція, концептуальна амальгама тощо), лінгвосеміотики (ікона, символ, індекс, інтерпретанта, семіозис тощо), еколінгвістики (екологічне мислення, екоконцепт, антропокосмізм, екологія мови, екологічний дискурс тощо).																							
Загальний обсяг (відповідно до робочого навчального плану)	<table border="1"> <tr> <td colspan="3" data-bbox="464 360 1465 398">3 кредити ЄКТС; 90 год., у тому числі:</td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 398 799 472"></td> <td data-bbox="799 398 1110 472">Денна/вечірня форма навчання</td> <td data-bbox="1110 398 1465 472">Заочна форма навчання</td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 472 799 510">лекції</td> <td data-bbox="799 472 1110 510">20 год.</td> <td data-bbox="1110 472 1465 510">6 год.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 510 799 548">семінарські заняття</td> <td data-bbox="799 510 1110 548">-</td> <td data-bbox="1110 510 1465 548"></td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 548 799 586">практичні заняття</td> <td data-bbox="799 548 1110 586">10 год.</td> <td data-bbox="1110 548 1465 586">4 год.</td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 586 799 624">консультації</td> <td data-bbox="799 586 1110 624">-</td> <td data-bbox="1110 586 1465 624">-</td> </tr> <tr> <td data-bbox="464 624 799 663">самостійна робота</td> <td data-bbox="799 624 1110 663">60 год.</td> <td data-bbox="1110 624 1465 663">80 год.</td> </tr> </table>			3 кредити ЄКТС; 90 год., у тому числі:				Денна/вечірня форма навчання	Заочна форма навчання	лекції	20 год.	6 год.	семінарські заняття	-		практичні заняття	10 год.	4 год.	консультації	-	-	самостійна робота	60 год.	80 год.
3 кредити ЄКТС; 90 год., у тому числі:																								
	Денна/вечірня форма навчання	Заочна форма навчання																						
лекції	20 год.	6 год.																						
семінарські заняття	-																							
практичні заняття	10 год.	4 год.																						
консультації	-	-																						
самостійна робота	60 год.	80 год.																						
Передумови до вивчення або вибору навчальної дисципліни	<p><i>Знати:</i> основні категорії, поняття і напрями філологічної науки у її тривимірності (мовознавство, літературознавство, перекладознавства), її основні парадигми в еволюційному ключі з встановленням спільних і відмінних рис відповідно, сутність міждисциплінарного характеру філологічної науки та її місце у системі гуманітарного знання; основи міжкультурної комунікації, ключові перекладацькі стратегії і тактики, історію і сучасний стан філологічної науки. <i>Уміти:</i> зіставляти лінгвістичні школи, перекладознавчі та літературознавчі напрями, обирати термінологію, дотичну до власного дослідження або синтезувати методику на основі здобутків різних напрямів мовознавства, літературознавства або перекладознавства. Для успішного засвоєння дисципліни аспіранти повинні володіти знаннями в царині філософії науки і методології гуманітарного знання, загального і спеціального мовознавства, методів та організації сучасних лінгвістичних досліджень, історії лінгвістичних учень, порівняльно-історичного і типологічного мовознавства, теорії та практики перекладу. термінологічного апарату філологічної науки. Знання та навички, отримані в результаті вивчення зазначених курсів, створюють необхідне підґрунтя для засвоєння дисципліни.</p>																							
Мета вивчення дисципліни	<p>сприяти <i>формуванню у аспірантів системи наукових знань</i> термінологічного апарату філологічної науки з акцентом на його міждисциплінарному та динамічному характері філологічних термінів у контексті їх тривимірного витлумачення, а саме в інтеграції мовознавства – літературознавства – перекладознавства. Динаміка філологічної терміносистеми виявляється, по-перше, в еволюційних парадигмальних тенденціях зазначених вимірів філології, а також у специфіці їх витлумачення у кожному конкретному вимірі. Такий підхід до окреслення термінології філологічної науки дозволить поглибити філологічні знання аспірантів, покращити їх комунікативну компетентність у сфері академічної комунікації і культури професійного спілкування під час виконання науково-дослідних робіт, сприятиме формуванню навичок <i>критичного аналізування</i> філологічних термінів та у результаті формулювання чіткої терміносистеми власного дослідження.</p> <p>Компоненти програми інтегровано у цілісну систему, яку зорієнтовано на забезпечення ефективної підготовки аспірантів до науково-дослідницької і викладацької діяльності в галузях мовознавства, літературознавства та перекладознавства.</p>																							

Компетентності, які аспірант набуде в результаті навчання

Інтегральна компетентність

Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань із загальнофілологічних дисциплін (мовознавства, теорії літератури, перекладознавства, семіотики), історії їх становлення і розвитку, сучасного стану й актуальних проблем, новітніх наукових парадигм і методології філологічних досліджень (мовознавчих, літературознавчих, перекладознавчих).

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК 1. Здатність до оволодіння загальнонауковим (філософським) системним світоглядом, аналізу, синтезу і генерування нових ідей.

ЗК 2. Здатність планувати і здійснювати комплексні дослідження на основі набуття універсальних навичок дослідника, зокрема і в міждисциплінарних галузях.

ЗК 3. Здатність до осмислення філософсько-світоглядних засад, сучасних тенденцій, напрямів і закономірностей розвитку вітчизняної і світової науки в умовах глобалізації й інтернаціоналізації.

ЗК 4. Здатність до наукового пізнання, застосування здобутих знань у практичній діяльності на засадах загальної та спеціальної методології.

Фахові компетентності (ФК)

ФК 1. Здобуття концептуальних та методологічних знань у галузі філології, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових філологічних знань, оволодіння термінологією з досліджуваного наукового напрямку.

ФК 2. Здатність збирати дані для філологічного дослідження, систематизувати та інтерпретувати їх; започатковувати, планувати, реалізовувати та коригувати послідовний процес ґрунтовного наукового дослідження з дотриманням належної академічної доброчесності.

ФК 3. Здатність аналізувати філологічні явища з погляду фундаментальних філологічних принципів і знань, класичних та новітніх дослідницьких підходів, а також на основі відповідних загальнонаукових методів.

ФК 4. Здатність розв'язувати широке коло проблем і завдань у галузі філології на основі розуміння їх природи, чинників впливу, тенденцій розвитку і з використанням теоретичних та експериментальних методів; розширювати та переоцінювати вже існуючі знання і професійну практику.

ФК 5. Здатність до критичного аналізу, оцінки, синтезу, продукування нових ідей і розв'язання комплексних проблем в обраній галузі філологічних досліджень.

ФК 6. Здатність формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство), робочі гіпотези досліджуваної проблеми, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

ФК 7. Здатність визначати методологічні засади комплексного філологічного дослідження у сферах мовознавства, літературознавства та перекладознавства, самостійно розробляти й запроваджувати методологію дослідження, яка базується на результатах наукових розвідок, міжнародних стандартах і рекомендаціях. Удосконалювати методи проведення експериментальних досліджень і застосування методів статистичної та кількісної обробки одержаних результатів.

ФК 8. Здатність використовувати системні знання мови в теоретичному / практичному, синхронному / діахронному, діалектологічному, стилістичному, соціокультурному, семіотичному аспектах для аналізу та синтезу ідей, задіювати системні знання сучасних мовознавчих, літературознавчих і перекладознавчих студій у власній дослідницько-інноваційній діяльності.

Результати навчання з дисципліни

Результати навчання аспірантів з дисципліни базуються на програмних результатах навчання, визначених освітньо-науковою програмою «Філологія у вимірах сьогодення: мовознавство, літературознавство, перекладознавство»:

ПРН 1. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.

ПРН 2. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.

ПРН 3. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій.

ПРН 4. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.

ПРН 5. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.

**Тематичний план
занять**

**Змістовий модуль 1. «Термінологічний апарат філологічної науки:
теорія і методологія»**

1. Об'єкт, предмет і теоретико-методологічні засади дисципліни
- 1 «Термінологічний апарат філологічної науки»: термінознавство як наука
1. *Типологія термінів і термінотворення*: критерії класифікації термінів,
- 2 підходи до типологізації термінів; засоби та способи термінотворення.
- 1.3 Ключові риси термінів: однозначність, точність, фіксованість, системність, стислість, семіотичність.

**Змістовий модуль 2. «Терміносистема філологічної науки:
вимірність і галузевість»**

- 2.1 Загальнофілологічна термінологія: «філологія», «мова», «мовлення», «мовленнєва діяльність», «мовленнєвий акт», «знак», «семантика», «номінація», «денотація», «конотація», «комунікація», «міжкультурна комунікація», «комунікативна ситуація», «текст», «дискурс», «категорія», «текстові та дискурсивні категорії», «стратегія», «тактика», «комунікативна стратегія і тактика», «перекладацька стратегія і тактика».
- 2.2 Терміносистема лінгвосеміотики: («ікона», «символ», «індекс», «інтерпретанта», «семіозис»).
- 2.3 Терміносистема когнітивної лінгвістики і поезики: категоризація, концепт, антиконцепт, концептуалізація, схемний образ, втілене розуміння, конструкт, ментальний конструкт, логічний конструкт, конструювання дійсності, конструювання смислів, мобільність смислотворення, концептуальна інтеграція, концептуальна амальгама.
- 2.4 Терміносистема еколінгвістики: екологічне мислення, екоконцепт, антропокосмізм, екологія мови, екологічний дискурс.
- 2.5 Терміносистема перекладознавства: переклад, міжкультурна комунікація, перекладацька трансформація, перекладацька стратегія і тактика, кодекс перекладача, позиціонування перекладача.

Система оцінювання результатів навчання

Програмні результати навчання	Методи навчання	Форми оцінювання
<p>ПРН 2. Критично аналізувати та оцінювати основні класичні та новітні філологічні концепції, фундаментальні праці конкретної філологічної спеціалізації, глибоко розуміти теоретичні й практичні проблеми в галузі дослідження і пропонувати шляхи їх вирішення.</p> <p>ПРН 4. Обирати адекватну предмету філологічного дослідження методологію, запроваджувати сучасні методи наукових досліджень для розв'язання широкого кола проблем і завдань у галузі філології.</p> <p>ПРН 13. Визначати мету власного наукового дослідження, генерувати нові ідеї, мислити абстрактно, адаптуватися до нових умов і ситуацій, нових ідей або процесів у передових контекстах професійної та наукової діяльності.</p> <p>ПРН 14. Формулювати фундаментальну наукову проблему в галузі філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) та робочу гіпотезу з досліджуваної проблеми.</p> <p>ПРН 15. Застосовувати принципи організації й проведення комплексних теоретичних і експериментальних досліджень в сфері філології (мовознавство, літературознавство, перекладознавство) з урахуванням відомих наукових розвідок, міжнародних стандартів і рекомендацій.</p>	<p><i>Методи організації та здійснення навчальної діяльності:</i> словесні (пояснення, розповідь, лекція, бесіда) та практичні; репродуктивні та проблемно-пошукові; самостійної роботи.</p> <p><i>Методи стимулювання і мотивації навчальної діяльності:</i> дискусія, пізнавальні ігри, створення ситуації інтересу у процесі викладення матеріалу, створення ситуації новизни, опора на життєвий досвід аспіранта.</p> <p><i>Методи контролю і самоконтролю в навчальній діяльності:</i> усний, письмовий, тестовий, самоконтроль і самооцінка.</p> <p><i>Логічні методи навчання:</i> абстрагування, аналізу і синтезу, індуктивний, дедуктивний.</p> <p><i>Дослідницький метод.</i></p>	<p><i>Вхідний контроль</i> (як передумова успішної організації вивчення дисципліни).</p> <p><i>Поточний контроль</i> (оцінюється аудиторна, самостійна робота та інші види навчальної діяльності аспіранта; проводиться на кожному практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи; передбачає оцінювання теоретичної підготовки і практичних навичок аспірантів із зазначеної теми (у тому числі самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на практичних заняттях).</p> <p><i>Модульний контроль</i> (оцінювання модульної контрольної роботи).</p> <p><i>Підсумковий (семестровий) контроль</i> (проводиться у формі заліку/іспиту за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни).</p>

Система оцінювання результатів навчання аспірантів з дисципліни «Термінологічний апарат філологічної науки»

Види навчальної діяльності аспіранта	Аудиторна навчальна робота аспіранта								Самостійна навчальна робота аспіранта	Модульний контрольна робота
	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8		
									Проект з презентацією	
Максимальна кількість балів	5	5	5	5	5	5	5	5	10	50

Модульний контроль. Семестровому контролю з навчальної дисципліни «Термінологічний апарат філологічної науки» передую написання аспірантами модульної контрольної роботи.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи з дисципліни «Термінологічний апарат філологічної науки». Модульна контрольна робота включає 2 різновиди завдань, кожен із яких складається з десяти пунктів. Десять перших завдань передбачають вибір правильної відповіді з чотирьох, а десять наступних завдань – вибір правильних відповідей із десяти запропонованих.

За кожне завдання аспірант отримує 2,5 бали.

Максимальна кількість балів за виконану МКР становить 50.

Підсумковий (семестровий) контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання аспірантів на завершальному етапі вивчення дисципліни.

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності аспіранта	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – залік	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота аспіранта 2. Модульна контрольна робота (МКР) 3. Залік	50 50

Семестровий контроль з навчальної дисципліни «Термінологічний апарат філологічної науки» проводиться у формі *заліку* за обсягом усього навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені навчальним планом і графіком навчального процесу.

Оцінювання на заліку здійснюється за національною шкалою, за 100-бальною шкалою і шкалою ЄКТС. На заліку екзаменатор виставляє семестровий рейтинговий бал, оцінку за залік (“зараховано / незараховано”), кількість балів за 100-бальною шкалою й оцінку за шкалою ЄКТС.

Аспіранти, які мають семестровий рейтинговий бал з навчальної дисципліни 60 і вище, отримують оцінку “зараховано” і відповідну оцінку у шкалі ЄКТС без складання заліку. Аспіранти, які отримали семестровий рейтинговий бал з дисципліни 59 і нижче, складають залік.

Якщо аспірант на заліку отримав підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою “незараховано”, то, крім цієї оцінки, у відомості обліку успішності йому незалежно від набраного семестрового рейтингового балу виставляється оцінка FX за шкалою ЄКТС і 0 балів за 100-бальною шкалою.

Підсумковий рейтинговий бал	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
90 – 100	A	Відмінно
82 – 89	B	добре
75 – 81	C	
66 – 74	D	задовільно
60 – 65	E	
0 – 59	FX	незадовільно

На заліку у графі відомості обліку успішності “Відмітка про залік” викладач виставляє:

- оцінку за залік за національною шкалою (“зараховано”);
- кількість балів, що відповідає підсумковому рейтинговому балу аспіранта з навчальної дисципліни (кількість балів за 100-бальною шкалою);
- оцінку за шкалою ЄКТС (A, B, C, D, E).

В Індивідуальний навчальний план аспірант записує точну назву дисципліни (аббревіатури не допускаються), кількість годин і кредитів, підсумкову оцінку з дисципліни за національною шкалою, кількість балів за 100-бальною шкалою і оцінку за шкалою ЄКТС.

<p>Політика курсу</p>	<p>Аспірант вважається допущеним до семестрового контролю, якщо він виконав усі види робіт, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.</p> <p>Незалежно від форми здобуття третього рівня вищої освіти (очна (денна і вечірня) або заочна), аспіранти зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни.</p> <p>У разі неможливості аспірантам вечірньої та заочної форми здобуття освіти відвідувати всі аудиторні заняття з об'єктивних причин, вони складають індивідуальний графік відвідувань (не менше 50%), а решту завдань виконують дистанційно. Аспіранти погоджують цей графік із викладачем і відділом науково-дослідної роботи.</p> <p>Графік повинен бути затверджений проректором з наукової роботи.</p> <p>Якщо аспіранти денної форми здобуття вищої освіти через поважні причини (хвороба, надзвичайні сімейні обставини тощо) не можуть відвідувати певну кількість аудиторних занять, вони мають їх відпрацювати. Процедура, форми та терміни відпрацювання аспірантами денної форми здобуття освіти пропущених занять із навчальної дисципліни визначає кафедра англійської філології, перекладу і філософії мови імені професора О.М. Мороховського і доводить до відома аспірантів конкретні графіки відпрацювання пропущених занять з дисципліни і критерії оцінювання.</p> <p>Під час роботи над письмовими роботами не допустимо порушення академічної доброчесності. Зокрема: ● використання в роботі чужих текстів чи окремих фрагментів без належного посилання на джерело, зі змінами окремих слів чи речень; ● використання перефразованих чужих ідей без посилання на їх авторів; ● видавання за власний текст купленого чи отриманого за нематеріальну винагороду чужого тексту чи його фрагменту; ● несамотійне виконання будь-яких навчальних завдань (якщо це не передбачено вимогами програми); ● фальсифікація результатів наукової чи навчальної роботи; ● посилання на джерела, які не використовувалися у роботі, ● залучення підставних осіб до списку авторів наукової чи навчальної роботи, участь таких осіб у поточній чи підсумковій оцінці знань.</p> <p>Основні види відповідальності аспірантів за порушення академічної доброчесності: • повторне проходження оцінювання (контрольна робота, залік тощо); • повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми; • відрахування із закладу освіти; • позбавлення академічної стипендії; • позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.</p>
<p>Рекомендована література</p>	<p>Основна:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Арістотель. Поетика. Харків: «Фоліо», 2018. 160 с. 2. Кравченко Н.К. Практическая дискурсология: школы, методы, методики современного дискурс-анализа. Луцк, 2012. 250 с. 3. Маріна О.С. Парадоксальність у сучасному англomовному поетичному дискурсі: когнітивно-семіотичний вимір: автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філол. наук. Спец.10.02.04. Київ, 2016. 39 с. 4. Мова і мовознавство в духовному житті суспільства: монографія. Київ: Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2007. 352 с. 5. Потапенко С.І. Сучасний англomовний медіа-дискурс: лінгвокогнітивний і мотиваційний аспекти. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2009. 391 с. 6. Приходько А. М. Концепти і концептосистеми в когнітивно-дискурсивній парадигмі лінгвістики. Запоріжжя: Прем'єр, 2008. 332 с. 7. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава: Довкілля-К, 2006. 716 с. 8. Ущина В.А. Позиціонування суб'єкта в англomовному дискурсі ризику: соціокогнітивний аспект. Луцьк: Вежа-Друк, 2015. 379 с. 9. Brandt P.Å. Spaces, Domains and Meanings. Essays in Cognitive Semiotics. European Semiotics Series. PeterLang, 2004. Vol. 4. 271 p. 10. Crystal D. A dictionary of Linguistics and Phonetics. Oxford, New York, 1985.

529 p.

11. Fauconnier G., Turner M. The way we think. Conceptual blending and the mind's hidden complexities. New York, 2003. 464 p.
12. Jewitt, C. (ed.) Handbook of Multimodal Analysis. 2nd Edition. London: Routledge, 2014.
13. Lakoff G. Metaphors we live by. University of Chicago Press. 2003. 256 p. 544 p.
14. The Linguistic Turn: Recent Essays in Philosophical Method / ed. by Richard Rorty. Chicago, 1967/1992. 416 p.
15. Oakley T. From Attention to Meaning: Explorations in Semiotics, Linguistics, and Rhetoric. Bern: PeterLang, 2008. 271 p.
16. Zlatev J. The Semiotic Hierarchy: Life, Consciousness, Signs and Language, Cognitive Semiotics. 2009. №4. P. 169–200.

Додаткова:

1. Андрейчук Н.І. Життєвий світ англійця кінця 15 – початку 17 століть у вимірі інституційного дискурсу (лінгвосеміотичний аналіз): автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня доктора філол. наук. Спец.10.02.04. Одеса, 2013.
2. Добросклонская Т. Медиалингвистика: теория, методы, направления: монография, [электронное издание сетевого распространения]. М.: "КДУ", "Добросвет", 2020. 178 с. URL: <https://bookonlime.ru/node/4824>.
3. Д'яков А.С., Кияк Т. Р., Куделько З.Б. Основи термінотворення: семантичні та соціолінгвістичні аспекти. Київ, 2000. 216 с.
4. Жихарева О. Екопоетика англомовного біблійного дискурсу: концепти, образи, нарації. Київ: Видавничий центр КНЛУ, 2018. 312 с.
5. Изотова Н.П. Ігрова стилістика романів Дж. М. Кутзее: лінгвопоетологічні студії. Київ: Видавничий центр КНЛУ, 2018. 360 с.
6. Радзівська Т. В. Дискурсивні простори: історико-лінгвістичний вимір. Київ: ДП «Інформаційно-аналітичне агенство», 2018. 323с.

Додаткові ресурси:

1. Електронна бібліотека Іхтіка. – <http://ihtika.net1>.
2. Філософська енциклопедія Станфордського університету. – <http://plato.stanford.edu/>.
3. Guide to the Philosophy of Mind. Compiled by David Chalmers. – <http://consc.net/guide.html>
4. Public Journal of Semiotics. – <http://pjos.org/index.php/pjos/index>
5. The Digital Encyclopedia of Charles S. Peirce. New edition. – <http://www.commens.org/encyclopedia>.